

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 83. Hungaricum bellum contra Ragotsianos, & pax inde secuta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67615)

Sæc. XVII. magis sinceris, magisque copiosis de-
A. C. 1711. ploratus fuerit. Princeps erat Reli-
 gionis studio, prudentia, & scienti-
 rum præcipue sacratorum ubertate clá-
 rissimus; quanto demum fervore en-
 dicandis Quesnelli erroribus infusa-
 verit, jam meminimus. Post ejus obi-
 tum inveniebatur commentarius Theo-
 logicus de Gratia ab eodem compo-
 tus, quem tamen Quesnelistæ a Mol-
 nistis interpolatum, perperam afferue-
 runt, hoc quoque scriptum obliquis
 viis impugnarunt, editis in ejus decla-
 rationem Pontifici submissam animad-
 versionibus, de quarum tamen fato
 postea mentionem faciemus.

§. LXXXIII.

*Hungaricum bellum contra Rag-
 sianos, & pax inde secuta.*

Wagner

Hist. Jos. I.

pag. 415.

Elett. Jur.

Publ. t. 3.

pag. 753.

Munitis Hungariæ Urbibus pene om-
 nibus ad Cæsaris obsequium re-
 vocatis rebellium res in arcto politæ
 videbantur, præter exiguae arces nonni-
 si Cassovia & Mungatsino reliquis: Hac
 temporis, rerumque opportunitate Ioan-
 nes Comes Palfius Marescallus uten-
 dum ratus, verbis, literis, ac legatis
 præcipua factionis capita hortabatur,
 ut positis tandem armis Josephi Cæsa-
 ris clementiam exorarent. Permovit
 com-

complures tum belli adeo funesti tæ-
dium, tum suadentis auctoritas; hos
inter præcipui erant Barckozius, &
Poëtous Comites necnon Alexander
Comes Karolyus, cujus suasu ipsem
Ragotsius præter morem usque adeo
flectebatur, ut deliberandi spatum,
bellique inducias peteret, quas eidem
etiam Palfius pollicitus est, ea lege,
ut intra tres hebdomadas arces omnes,
quas adhuc præsidio tenebat, Cæsari
redderet: Ad hæc Ragotsius mortuo
Josepho literas ad Carolum Imperato-
rem supplices quidem, asperis tamen
exprobationibus turgidas dedit, atque
inducias prorogari petiit, quibus re-
jectis atque induciis jamjam exspiran-
tibus, Ragotsius a suis pene derelictus,
atque in carcerem & supplicium abripi
veritus, in Poloniam secessit. Revulso
capite hydra uno pene ictu confici spe-
rabatur; dedita enim Cassovia, & Ka-
rolyo decem rebellium millia & am-
plius ad Cæsaris signa reducente, ce-
teri ferme omnes Ductores, milites-
que in pacem admodum proclives vide-
bantur. Die igitur vigesima sexta Apri-
lis Palfius Cæsaris nomine, & Karo-
lyus pro Hungaris Zattmariæ con-
veniunt, ubi tandem post crebros ibi-
dem & Debrecini habitos congressus
in plures pacis conditiones consensere,

qui-

Sæc. XVIII.
A.C. 1711.

Z 5

Sæc. XVIII. quibus utrinque firmatis die prima Maii
 A. C. 1711. perniciose non minus quam diuturno
 bello finis impositus est. Erant autem
 hæc pacificationis capita. I. Ragotius
 ceterique Magnates, Præfules &c. si
 intra tres hebdomadas exauctorato mi-
 lite, & dimissis urbium præsidiis ad
 mentem redierint, libertati, dignitatibus
 & fortunæ restituantur. II. Ad penes
 & agriculturam reversi adhibita vi
 ad militiam non adigantur. III. Le-
 ges, immunitates, & religionum liber-
 tas juxta Regni leges, immota sit.
 IV. Orphanis, & Viduis bona, nisi
 sint alienata restituantur. V. Absen-
 tes, ni dolo absint, amnestia fruantur.
 VI. Hungari & Transylvani captivi,
 indemnes ac liberi dimittantur. VII.
 Controversiæ in comitiis dirimantur.
 His pactis ab agminum Ductoribus sub-
 scriptum est, moxque Unguarinum,
 Mungatsinum aliæque minoris momenti
 Urbes deditæ: Cognita autem Josephi
 Imperatoris morte, ejusdem Mater, &
 postea Carolus V. Imperator hanc pa-
 cem ratam habuit, omnesque Hungari
 sese eidem subjecerunt, excepto Ra-
 gotsio, qui ex Russia in Galliam abiit,
 Ludovici Regis patrocinio tutus.

§. LXXXIV.